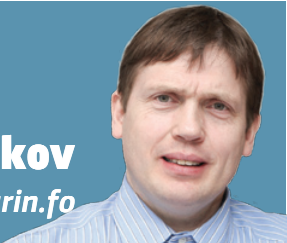

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

FRÆGA MUSIKALSKA LANDSLIÐIÐ

Tað er einki minni enn eitt megnar avrik, sum Føroya Symfoniorkestur avrikar á hvørjum ári við nýggjárs-konsertini – og soleiðis var als einki undantak leygarkvøldið.

Sera áhugavert hevur verið at fylgt orksetrinum hesa fjórðingsøldina, hvussu eldsálir hava megnað tað, sum átti at verið ógjørligt í einum so lítlum samfelag, at stápla eitt symfoniorkestur upp á beinini. Men tað hevur eydnast.

Og tað er ikki hissini virksemi og týðning, sum orkestrið hevur. Tað hevur fingið ein sera týðandi leiklut í føroyskum mentanarlívi við sínum fjølbroytta tónleiki fyri ymsar aldursbólkar. Bæði við siðbundnum klassiskum tónleiki, modernaðum tónleiki,

sum vit sóu leygarkvøldið, og so ikki at gloyma barnakonsertirnar, sum hava verið í nøkur ár á rað, og sum vónandi verða uppافتurtiknar.

At hava eitt symfoniorkestur, sum kann bileggja nýggj verk hevur alstóran týðning fyri okkara tónleikamentan, og týðningurin sum lopfjøl ella pallur hjá føroyskum tónleikarum, solistum og kórum er ikki at undirmeta.

Tí var tað so hugtungt at hoyra formannin í Symfoniorkestrinum nærmast syngja svanasong í Degi og Viku fríggjakvøldið, tá hann boðaði frá, at hetta møguliga var seinasta nýggjárskonsertin, tí so trupult er vorðið at fáa endarnar at røkka saman.

Formaðurin upplýsti, at meðan Tórshavnar Kommuna og Norðurlandahúsið halda fast í síni játtan upp á eina fjórðings millión hvør, so hevur Mentamálaráðið skert sína játtan, sum var ein millión, við hundrað túsund krónum.

Sparast skal allastaðni, men eyðvitað er, at skulu vit varðveita ein slíkan mentanarbera, sum Føroyar Symfoniorkestur, so kostar tað pengar.

Alt tónleikavirksemi, sum er skapt við musikkskúlunum nógvu seinastu árin – hevur alt upp nógvir tónleikarar til okkara »musikalska landslið«, sum formaðurin í orkestrinum málbar seg fríggjakvøldið.

Tó so. Bæði mentamálaráðharrin og løgmaður sótu á fyrstu parkett í

Norðurlandahúsinum leygarkvøldið. Valla vilja teir verða millum teirra, sum køvdu musikalska landslið Føroya. So um støðan er so ring, sum formaðurin gav ljóð fyri, so man onkur verða førur fyri at flyta eitt sindur upp á raðfestingarnar á mentanarøkinum, so avleiðingar ikki verða so

katastrofalar.

Tað skerts ikki burt, at í øllum skandinavisku londunum – í øllum Evropa – verður størri og størri orka brúkt uppá at menna og marknaðarføra mentan og list, eisini hóast figgjarkreppa valdar. Fleiri nýggj operahús eru bygd í grannalondum seinastu árin – tað síðsta er stásiliga Harpa á havnarlagnum í miðbýnum í Reykjavík.

Vónandi fer vantandi mentanarlig tilvitska á tingi og í landsstýri ikki at køva Føroya Symfoniorkestur.

Orkestrið hevur stóran týðning fyri tónleikamentan okkara

Jørgen sigrar hvørja ferð

Um vikuskiftið varð sáttmáli undirskrivaður millum Maskinmeistarafelagið øðrumegin og Figgjarmálaráðið og Kommunala Arbeidsgevarafelagið.

Talan er um ein tvey ára sáttmála við partvís lítlari og partvís ongari lønarhækking

Í høvuðsheitum er lønarhækkingin sett soleiðis saman, at maskinmeistarar við teimum hægru lønunum fáa minni í lønarhækking og maskinmeistarar við lægri lønum, fáa størri lønarhækking.

Teir, sum fáa hægstu lønarhækkingina, fáa 0,85% afturat lønini 1. oktober í fjør og

aftur 0,85% fyrsta oktober í ár. Maskinmeistarar við hægru lønunum fáa onga lønarhækking.

Tað var annars langt í millum partarnar, tí Maskinmeistarafelagið kravdi lønarhækking, men tað vildi Figgjarmálaráðið ikki, og enntá vildi almenni arbeidsgævarin, at maskinmeistarar skuldu niður í løn í summum fòrum.

Men aftur hesaferð sigraði Jørgen Niclasen. Sigurin var enntá so stórir, at formaðurin í Maskinmeistarafelagnum nú ger flatskattin – sum fakfeløgini annars ikki hava vilja vitað av – til part av lønarhækkingini.

Harvið hevur tað fyrsta fakfelagið givið eftir – og soleiðis kann staðfestast, at Jørgen Niclasen framvegis hevur vind í seglunum. Spannandi verður, um fakfelags-samstarvið fer at grundgeva á sama hátt, nú støðið er lagt undir lønar-samaráðingunum.

Tørvur á høgrevendari pressu

– Onki er at taka seg aftur í, at okkara land hevur brúk fyri eini meiri borgarligari fjølmiðlarás, eini rás, sum eisini megnar meiri objektivt at hyggja at heildini og framleiðsluøkjum í Føroyum.

Hesi vísdómsorð eigur Jógvan við Keldu, fyrrverandi borgarstjóri í Klaksvík, løgtingsmaður og landsstýrismaður.

Kann vera, at hann hevur rætt, at allir sosialistarnir í

Kringvarpinum eru ein hóttan móti landsstýrissamgonguni og framleiðslu- og vakstrarøkjum, so sum Klaksvík. Men ráð eru fyri tí.

Norðoyggjar eiga nú ein borgarligan mentamálaráðherra. Hann kann tryggja grundarlagið hjá privatum fjølmiðlum at virka frítt. Sum nú er sleppur Kringvarpið at taka skatt frá fólki – at draga fólki í rættin, um tey ikki tíma at rinda kringvarpsgjald.

Privatu miðlarnir sigla sín egna sjógv. Tey borgarligu kunnu nú vísa sína hugsjón í verki við annaðhvørt at taka kringvarpsgjaldið ella lýsingarnar frá almenna stovninum, Kringvarpi Føroya.

Vit bíða í spenningi...

Eg vil lesa ikki arbeiða

TEITUR VÁGADAL
KJAK Á SÍÐU 22

Óhugnalig tíðindi í Kringvarpi

HANUS HANSEN
KJAK Á SÍÐU 23

25 ár sum sløkkiliðsmenn

Á einum nakað seinkaðum jólahugna hjá Skálafjarðar Sløkkiliði í fríggjakvøldið, vóru tveir av sløkkiliðsmonnunum heiðraðir, nú teir í samfull 25 ár hava staði til taks mótvegis borgarum um Skálafjørðin.

Jann Abrahamsen og Ernst Pólsen, báðir av Strondum, byrjaðu sum brandmenn hjá Skálafjarðar Sløkkiliði 8. desember 1986.

Sum so mangir av mann-ingini, hava teir lagt stóran orku í at koma til hjálpar, tá

ið brúk er fyri hjálp. Líka mikið um talan hevur verið um eld, ferðsluvánlukkur, oljubæsing ella tá í nátturan vísur eirindaleysu megin sína, hava teir trúliga verið tøkir. Hetta eru sløkkilið og kommunurnar um fjørðin sera fegin um og takka teimum báðum fyri trúgva tænastu, sigur Sløkkiliðið hjá Nes-, Sjóvar- og Runavíkar kommunu í tíðinda-skrivi.